

tragtning, at saafremt det Vædringsforslag, jeg her begrundet i hele Finanssubvalgets Navn, nu tiltrædes af Ministeren og det andet Thing og bliver til Lov, skal der dannes en Komite ved fælles Medvirkning af Grosfereroficietets Komite, Landhusholdningselskabet's Bestyrelse, Bestyrelsen for Industriforeningen i Kjøbenhavn og Kunst-udstillingskomiteen, maaste med andre enkelte tilfaldte Mænd, men i alt Fald med borgerligt Ansvar for disse Foreningers Vedkommende. Flertallet har ment, at disse Korporationer ville afgive al fornøden Betryggelse for, at Sagen bliver ledet paa en med Landets Ære og de Paagjældendes Interesser stemmende Maade, og man har navnlig antaget, at man til en Komite, der udgik ved fælles Virksomhed fra disse Korporationer, vilde, naar man nu engang maatte antage, at Forholdet har udviklet sig saaledes, at man, naar man skal deltage, bør deltage med Agerdyrking, Industri og Kunst i et saa godt Udvalg og saa fyldigt, som Omstændighederne tillade, kunne foreslaa Thinget i det Hele at bevilge 125,000 Kr. med den angivne Text. Jeg skal tilføje, at Udvalget maa antage, at Ministeren ved tidligere Udfælgninger, som Wienerudstillingen og deslige, har haft i sin Haand at approbere eller at udnævne — jeg veed ikke hvilket — den, der skal være Kommissarius ved en saadan Udstilling og altsaa være den officielle Representant for Landet derved. Udvalget gaar derfor ud fra, at den samme Myndighed vil Ministeren have i sin Haand, naar en saadan Bevilling gives, og at det da vel i en vis Forstand er privat, men at der dog derigennem er et passende Tilsyn, jeg vil ikke sige fra Regjeringens Side, men fra den vedkommende Agerdyrknings-, Industri- og Handelsminister, som vi have. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale dette Forslag. — Dernæst foreligger der her en Række Forslag, dels indfatte af det høitærede Landsting, dels ved Initiativ fra Regjeringen, til § 26. Det er Forslagene N. 59—64 og ligeledes for Marineministeriets Vedkommende Nr. 65—73. Jeg tror, at det vilde være urigtigt, hvorvel der paa et enkelt Punkt er gjort nogen Forandring med Hensyn til Opstillingen af disse Forslag, at gaa ind paa en Drøftelse af disse Spørgsmaal specielt; eftersom Flertallet har stillet sig, har jeg ingen Opfordring dertil, idet Flertallets Hensigt til Thinget er i den Henseende at fastholde sit tidligere indtagne Standpunkt, da man ikke kan skjønne rettere, end at paa Finansloven, som den foreligger, bevilger man et meget betydeligt Beløb til vort Forsvarsvesen, et efter vort Lands Størrelse overordentlig betydeligt Forsvarsvesen, saa at jeg tror, naar der henses til Frankrig og ethvert andet Land, at man ikke pr. Individ der har bevilget saa Meget, som efter det af Folkethinget tidligere vedtagne Forslag, og at navnlig det, der har en ekstraordinær Karakter, maa falde ind under de Sager, som man

mulig engang, naar de i flere Aar bestaaende Hindringer ere fjernede, vil komme ind paa med Frugt og Nytte; de maa udsættes, til de fornødne Betingelser ere komne tilveie. Jeg skal derfor nu henstille disse Forslag til Vedtagelse af Thinget. — Ligeledes med Hensyn til Forslaget under Nr. 74 skal jeg fatte mig yderst kort. Det angaar det femte Kardinalpunkt — om Skolelærerne. Baade Regjeringen og Folkethinget vil bevilge Tillæg til Skolelærerne paa Finansloven med samme Beløb 300,000 Kr. Folkethinget har den Opfattelse, at det er forsvaret i og for sig, at Rigsdagen og Regjeringen gjennem Finanslovens enes om de Regler, hvorefter dette Tillæg skal gives, medens Regjeringen vil have, at det skal fordeles uden Regler, meget forskjelligt maaste, efter 21 forskjellige Skoleraads Bestemmelser og i alt Fald efter Skoleraadens og Ministerens Skjøn. Da vi nu ikke have den forunderlige Tilid til Skoleraadene, som saaledes bejæler den høie Regjering, kan Flertallet ikke andet end tro, at dets Forslag under Nr. 74 vil være mest stemmende baade med de Paagjældendes, selve Lærernes, Lærv og ogsaa med det Krah, man kan stille til den bevilgende Myndighed, at den skal have noget Begreb om, hvad der skal udrettes med Bevillingen. — Vædringsforslagene under Nr. 75 og 76 angaa samme Sag. Med Hensyn til Nr. 77 maa jeg henstille til den meget ærede Minister, om han efter Afstemningen forleden Dag ikke nu skulde være mere tilbøjelig til at lade sin Fordring om denne overflødige Bevilling falde. Det vilde være mærkeligt at holde aldeles overflødige Kræfter samlede paa et Kontor, naar man ingen Brug har for dem og ikke veed, naar man vil faae Brug for dem. Det vil vistnok ikke være vanskeligt til enhver Tid at faae private Kræfter til Hjælp, og naar den ærede Regjering forleden Dag kunde tiltræde et Forslag paa henved 30 Millioner Kroner, der var baseret væsentligt paa private Ingeniørers Undersøgelser, saa forekommer det mig ikke, at denne Tilbedelse af et officielt Kontor er overordentlig vel begrundet. Det næste Forslag ved den meget ærede Minister angaar en Sag, som Finanssubvalget ikke i og for sig har studt fra sig eller stillet sig uvillig imod; men naar man itaar lige paa Faldrebet ved Finansloven, saa at gaa ind paa et saa storartet Byggeforetagende, uden at der er den tilhørlige Tid til Drøftelsen deraf, er saa meget mindre rigtigt, som den ærede Regjering eller navnlig dens nærmeste Underordnede, Jernbanebestyrelsen, forlængst kunde have frenkomet med de Planer angaaende dette Foretagende, som nu senere have foreligget. — Med Hensyn til Nr. 79 om Telegrafstænger forstaar jeg ikke rigtigt den meget ærede Ministers stærke Syft til at faae dette Beløb bevilget. Jeg henstiller til den meget ærede Minister, om han ikke kunde oplyse os om, hvorvidt den nye Opfindelse med Lydelegrafer ikke kunde noget erstatte Anlæget af nye